

Nieuwsbrief juli 2018
Jaargang 15 - nr.152

ZOMERVAKANTIE 2018

DON'T WORRY, BEACH HAPPY!

Zonder twijfel twijfelachtig

Achter in de tuin zat ik lekker in de zon. Ze scheen onbelemmerd en vol overgave. Ze was letterlijk weldadig. En toch knaagde er iets. Het knagen werd gevoed door twijfel die ik had. En terwijl ik dit schrijf heb ik nog een twijfelpunt. Het gaat over de zon. Ik schrijf dat ze onbelemmerd schijnt. Zonder er bij na te denken maak ik van de zon een vrouwelijk hemellichaam. Maar is de zon eigenlijk wel vrouwelijk? Of is ze misschien mannelijk? Hoe meer ik er over nadenk, hoe groter de twijfel. Hoe komt het toch dat ik haar (!?) zomaar vrouwelijk maak? Heeft dat te maken met een hemels lichaam? Nee, nu zoek ik het te ver. Mijn voorkeur voor het vrouwelijke geslacht heeft hier niets mee te maken en een hemels lichaam is echt iets anders dan een hemellichaam. Ik wil het graag weten en raadpleeg het orakel. De Dikke. En wat bevestigt mijn twijfel? Onze zon kan zowel mannelijk als vrouwelijk zijn. Genderneutraal dus.

Terug naar mijn eerste twijfel. Ik zat in die genderneutrale zon en twijfelde. Twijfelde of dit wel mijn juiste tijdsbesteding was. Het schrijven van een nieuwsbrief was namelijk ook meer dan nuttig en dus was het misschien wel wenselijker om me daarmee onledig te houden. Wenselijker dan een beetje nutteloos in de zon zitten. Trouwens, is in de zon zitten uitsluitend nutteloos? Weer een twijfelpunt.

Het schijnt dat wij zeker 35.000 beslissingen per dag nemen. Als al die momenten gepaard zouden gaan met gereede twijfel, zouden we binnen een dag zonder twijfel geschikt zijn voor langdurige opname op de psychiatrische afdeling. Nee, zeker 99% van die beslissingen nemen we onbewust. Een aantal om zenuwachtig van te worden, maar gelukkig, gaat bijna alles buiten ons brein om. Resten er nog steeds elke dag 350 beslissingen. Beslissingen waarbij we over een substantieel aantal net zo substantieel zullen twijfelen.

En dan hebben we het alleen nog maar over de praktische zaken. Daarnaast is er ook nog de zgn existentiële twijfel. Met existentiële twijfel twijfelen we aan ons functioneren. In werk en privé. Twijfelen we aan onze relatie. Zelfs aan ons zijn. We twijfelen aan ons bestaan. Mag ik er wel zijn? Stel ik wel iets voor? Is er iemand die om me geeft? Dat soort vragen stellen we onszelf. Kwellende vragen. Verwoestende vragen.

Laatst las ik het verhaal van een dominee over Tomas. Tomas was een van de twaalf discipelen. Een van de twaalf apostelen of leerlingen. Tomas was de aarzelende, de twijfelende leerling. Iets negatiever uitgelegd mag je het ook wantrouwend noemen. Tomas nam niet zomaar iets aan. Hij wilde zaken graag zeker weten en anders... Het voordeel van de twijfel was niet door Tomas uitgevonden zeg maar. Op veel tekeningen of schilderijen van vroeger wordt hij ook afgebeeld met een winkelhaak. Ten teken van die hang naar zekerheid. Voor Tomas gold 'meten is weten'. Ja, Tomas was rationeel ingesteld en werd om die reden vaak de ongelovige Tomas genoemd. Ook nu nog is hij onderwerp van een spreekwoordelijke aanduiding. Als iemand wantrouwig is of niet zomaar iets aanneemt, maken we graag de vergelijking met deze leerling en noemen we hem of haar een ongelovige Tomas. Dit heeft dan vaak een negatieve bijklank. Dat blijkt ook uit mijn omschrijving als ik het heb over wantrouwig en niet zomaar iets aannemen. Een twijfelende Tomas dus, met een hang naar het NAdeel van de twijfel.

Toch heeft twijfel ook beslist iets positiefs. Twijfel heeft iets weloverwogens in zich. Niet over een nacht ijs gaan. Ook open staan voor een andere mening. Niet de uitersten, maar het midden.

Maar wat als we het over de existentiële twijfel hebben, de bestaanstwijfel, de twijfel aan erkenning, zelfacceptatie, ja de twijfel aan onszelf? Heeft dat ook iets positiefs? Nou, voor onszelf zie ik dat niet. Misschien is het zelfs destructief te noemen. In datzelfde stuk las ik dat geloven een vrucht is van een ontmoeting en niet de uitkomst van een redenering. Wat hij hier bedoelt met geloven? Bij geloven refereren we altijd aan een hogere macht. Aan geloof in een god. Hier bedoelt de prediker echter het geloof in onszelf. Geloof dat wij, jij en ik waardevol zijn in dit universum. Geloof dat we er allemaal enorm toe doen. Geloof in ons eigen zijn, in en op onze eigen manier. Geloof die twijfel wegneemt.

Twijfelachtig verhaal?
Misschien wel.

Minder twijfelachtig is de boodschap van Daniel. Eveneens een bijbels figuur. Een profeet. Ik heb het hier echter over een andere Daniel. Een poosje terug waren we te gast bij een van zijn optredens. En dan bedoel ik Daniel Lohues. Overigens misschien wel een profeet van deze tijd. Groot fan ben ik van onze nuchtere, authentieke en bijzondere Drentse troubadour. Hij zingt het op z'n eigen manier en weet alles uit zijn Drentse hart zo mooi te relativeren. Heerlijk gewoon, precies zoals het is, zonder omhaal, zonder franje, zonder een woord Spaans... Zonder twijfel 'komp 't allemaol wel goed'.

*In de hemel, of in 't niks
Weer op aarde, of in het ongewis
Waor dan ok, zij redt zich wel
Altied moe'j joe redden waor a'j bennen
As de liefde mar blef winnen
Zolang de oostenwind blef weijen
Zullen de blaadern blieben vallen
Zolang de boer zal blieben zeijen
Zal de meulen blieben dreijen
Zolang de zonne mar blef schienen
Kommen bloemen uut de knop
En as de kippen blieben leggen
Kommen der kuukens uut de dop*

*Zolang het vuur zal blieben branden
Schieten vonken naor de sterren
Zolang de zee rolt op de stranden
En der wark komp uut de handen
Zolang de kinder blieben zingen
En alles giet zoals het moet
En as de liefde mar blef winnen
Komp 't allemaol wel goed*

*Zolang de lente maar blef kommen
En dan de zomer en dan de herfst
En as de winter maar blef dromen
Van neije blaadern aan de bomen
Zolang de maon gewoon blef zörge
Veur zilv'ren licht en eb en vloed
En as de liefde mar blef winnen
Komp 't allemaol wel goed*

Bedankt!

'Meneer Kort, het is misschien een rare vraag, maar kan het schoolvervoer voor onze zoon volgend jaar ook precies zo blijven zoals het nu is?' Zo begon ze haar telefoongesprek deze week nadat ze had gemeld wie er aan de andere kant van de telefoonlijn was.

'Nou' zei ik, 'een rare vraag vind ik het niet. Ik heb namelijk het idee dat het betekent dat u tevreden bent met het vervoer van uw zoon en mocht dat zo zijn, dan word ik daar heel blij van'. Tevreden was ze zeker en blij werd ik dus ook. Haar zoon ging met veel plezier in de taxi en zelfs naar school. En dat was eigenlijk nog nooit zo geweest.

Tja, het schoolseizoen zit er weer op en daarmee ook het leerlingenvervoer voor dit schooljaar. En... bovenstaand telefoongesprek staat niet alleen. Verschillende soortgelijke reacties heb ik gehad. Kaartjes hebben we gekregen. Presentjes. Tot zelfs een handtekeningenactie aan toe waarmee ouders hun wens om voor het komende, nieuwe schooljaar dezelfde chauffeur te houden voor hun kinderen, collectief kracht wilden bijzetten. En dan (ver)tel ik nog niet de bedankjes, kaartjes en presentjes die jullie rechtstreeks van de kinderen of ouders hebben gekregen. Dat kan ik ook niet, want die weet ik niet. Ik weet wel dat ze er zijn. Dat kan alleen maar betekenen dat kinderen en ouders tevreden zijn over ons vervoer. Dat betekent dat jullie het goed doen. Meer dan goed doen. Dat jullie toppers zijn! Zonder kaartje, zonder chocolaatjes, zonder bloemen sluit ik me aan bij de ouders: Bedankt!

Henk en Sientje

Er is ook een andere kant aan het leerlingenvervoer. Zo hebben wij het afgelopen schooljaar een aantal schoolroutes voor collega Waaksma gedaan vanuit. Routes vanuit Leeuwarden. Het ging om een overeenkomst voor een jaar. In het afgelopen jaar is dat vervoer aanbesteed en helaas hebben wij (lees: Waaksma) dat niet gegund gekregen. Collega Witteveen gaat dat vanaf nu doen. Henk en Sientje hebben dit leerlingenvervoer in het afgelopen schooljaar (voor een groot deel) voor ons uitgevoerd. Ook zij horen bij de toppers. Helaas echter hebben we geen werk meer voor ze en hebben we afgelopen vrijdag afscheid genomen. Na de vakantie gaan ze beiden werken bij Witteveen. Wij wensen ze daar heel veel (werk)plezier!

Hette

Per deze week is Hette onze nieuwe collega. Hette? Ja, Hette Eisinga.

Met de nieuwe privacywetgeving in mijn nek, waag ik het toch om Hette aan jullie voor te stellen. Hette is veertiger, woont in Oosterwolde met zijn vrouw en drie kinderen en heeft een rijkschool. Met de rijkschool gaat hij gewoon door, maar dan iets rustiger met daarnaast het personenvervoer bij ons.

Vanuit zijn vak mogen we er vanuit gaan dat Hette redelijk kan autorijden, enige sociale vaardigheden heeft en daarbij heeft hij voorheen in de zorg gewerkt. Alle ingrediënten zijn aanwezig dus.

Het is de bedoeling dat Hette alle soorten van vervoer gaat doen. Deze week mogen we dan ook een rij-instructeur inwerken...

Hette, wees welkom!

Anneke

Annekes hebben we in soorten en maten. Ik heb het nu over onze Anneke Wagenaar uit Wolvega. Anneke doet bij ons Alliade vervoer. Per september echter verloopt haar contract en nemen we afscheid van haar.

Anneke, heel erg bedankt voor je inzet en je motivatie. Heel veel succes bij het ~~zoeken~~ vinden van een andere baan!

Cristel

Ook nieuw is Cristel Boers. Cristel woont in Wolvega en komt na de zomervakantie bij ons werken als chauffeur. Het is de bedoeling dat ze met name Alliade vervoer gaat doen. Cristel is 39 jaar. Ze heeft net haar chauffeurskaart gehaald en heeft dus zelf geen ervaring in ons werk. Toch is taxivervoer haar beslist niet vreemd. Haar partner werkt namelijk al jaren bij collega Taxi Troost & de Boer. Daarnaast heeft ook haar vader zorgvervoer gedaan en heeft ze, weliswaar in een andere functie, zelf wel eerder bij een taxi-collega gewerkt. Ook Cristel heten we van harte welkom!

Oury

Graag wil ik nog een nieuwe collega aan jullie voorstellen. Het gaat om Oury. Oury is onze nieuwe en tijdelijke telefoniste. Ze is nog maar 18 jaar, woont in Oosterwolde en heeft net vorige maand haar VWO diploma gehaald. In de vakantieweken is een bezetting van twee centralisten vaak teveel, maar een (1) is net zo vaak te weinig. Bij de bakker ga je om een halfje wit, maar een halfje centralist is minder eenvoudig. Vandaar dat we het dit jaar proberen met een slimme student die geen planning en algemeen centralewerk hoeft te doen, maar wel de telefonie. Oury is zo'n slimme meid en het gaat haar heel goed af. Ze wil graag tandheelkunde studeren en als ik zie hoe ze de tanden in ons werk zet, klinkt dat heel passend. Oury, hartstikke welkom!

Hans

Hans heeft een paar weken geleden afscheid van ons genomen. Vanuit Genemuiden deed Hans een schoolroute naar Apeldoorn. Gedurende het schooljaar echter werd het aantal kinderen in deze route steeds kleiner en vrezen we voor het voortbestaan hiervan in het volgende jaar. Tot op dit moment kan niemand daar ook maar enige zekerheid over geven. Ondertussen kon Hans wel zekerheid van werk bij een collega in Zwolle krijgen. In goed overleg met ons heeft hij daar uiteindelijk toch voor gekozen. Heel voorstelbaar en wij wensen Hans veel succes en (werk)plezier bij onze collega.

2x Grietje

Grietjes, daar hebben we twee van. Grietje Boxum mag door de behandeling van een betrekkelijk onschuldige aandoening tijdelijk even niet rijden. Met nadruk schrijf ik dat ze niet mag. Naar eigen zeggen zou ze namelijk prima kunnen en ook willen werken, maar het mag medisch gezien helaas niet. Tijdelijk is naar verwachting een aantal maanden en voorlopig geniet ze van een, naar ik hoop, fijne vakantie. Grietje Dijkstra is terug! Het herstel van haar elleboog is zeer langdurig en hoop en vertrouwen worden behoorlijk op de proef gesteld, maar er is nu toch voorzichtige verbetering. Grietje krijgt weer een beetje armslag (ahum). Voorzichtig opbouwend met een paar uurtjes per dag is ze weer begonnen en daarmee krijgen ook wij weer meer armslag. We hopen dat verder herstel doorzet en dat ze na de vakantie haar werk weer volledig kan doen.

Erwin

Helaas moet ik jullie berichten dat het met Erwin (nog) niet goed gaat. Psychisch is hij nog erg uit balans en heel depressief. Deze week is hij voor een langere periode opgenomen in een zorginstelling in Groningen. Wij wensen Erwin heel veel sterkte! En natuurlijk ook Jeike en de kinderen!

WMO passen

Zoals jullie weten werken we voor het WMO vervoer in de gemeente Ooststellingwerf met klantenpassen. Het is de bedoeling dat deze ritten worden gestart met het uitlezen van de pas met behulp van de paslezer. Dit werkte echter niet helemaal probleemloos. Veel passen waren niet leesbaar. Jullie merken dat ik in de verleden tijd schrijf en als het goed is, is dat nu ook daadwerkelijk verleden tijd. Al onze BCT's hebben een noodzakelijke update gehad en alle passen die niet goed waren aangemaakt zijn vervangen.

Alle WMO passen moeten nu dus correct kunnen worden uitgelezen. De vraag op herhaling aan jullie is om dat ook te doen.

Tenslotte ten overvloede nog de opmerking dat het alleen geldt voor WMO vervoer van mensen die in de gemeente Ooststellingwerf wonen. Voor bijvoorbeeld de gemeente Opsterland maken we geen gebruik van WMO passen.

Scha(n)de

Het moet waarschijnlijk meer dan 15 jaar geleden zijn dat we eens een taart ontvingen van onze verzekeringsmaatschappij. Ik weet nog dat ik zeer verrast was. Ogenschijnlijk was er namelijk niets te vieren. En op het moment dat een leverancier taarten begint te geven, kun je je afvragen of je daar blij om moet zijn. Dan hebben ze namelijk waarschijnlijk goed aan je verdiend. Dat was ook zo, want we hadden destijds een jaar afgesloten met uitzonderlijk weinig schadegevallen. Zij vonden dat reden om ons te trakteren en ik was ook blij dat we bijna voor niets verzekeringspremie hadden betaald.

Het huidig jaar is voor de helft voorbij en het is nu al zeker dat wij niet getrakteerd gaan worden door onze verzekeringsmaatschappij. Hooguit op een naheffing.

In de vorige nieuwsbrief heb ik er ook al over geschreven. Toen heb ik geschreven dat we in 2017 met elkaar en met 39 schadegevallen(!) een record hadden gevestigd. Over taart heb ik het toen niet gehad. Wel heb ik het met jullie gehad over breken. Niet over breken van ons nieuwe dubieuze record, maar wel over breken met die trend.

En nu? Waar staan we nu? Hoe is het met onze trend en met het breken daarvan?

Anno nu, na ruim de helft van 2018 staat de teller op 26 schadegevallen door schuld.....

We hoeven niet over bijzonder wiskundige inzichten te beschikken om te zien dat we op deze manier met gemak toch gaan breken met ons record aantal schades.

Natuurlijk weet ik dat niemand het met opzet doet.

Natuurlijk vindt diegene die het heeft veroorzaakt het zeer vervelend.

Natuurlijk ben ik op zich dankbaar dat het alleen maar om materiele schade gaat en dat er geen persoonlijk letsel is.

En toch... Toch kost het heel veel geld en brengt het net zoveel narigheid en gedoe.

Met klem vraag ik jullie dan ook alert te zijn. Geef ik jullie graag mee wat me als kind door mijn ouders wel honderdduizend keer is meegegeven: Kijk goed uit en wees voorzichtig!

FOKKE & SUKKE

DOEN ER ALLES AAN OM WATER TE SPAREN

BARMAN!

NOG
TWEË MOJITO'S
ALSJEBLIEFT!

